

SPEJDERNES MAGASIN

42. årgang

nr. 3 . mars 1958

SØLVULVEN

Korpsets højeste udmærkelse

Ved Sundby divisionens nytårsparade overrakte spejderchefen, Ove Holm, »Sølvulven« til divisionschefen, Johan Magnussen.

Der er i år 35 år siden, at Johan Magnussen oprettede 1. Sundby trop, som blev grundlaget for Sundby division, og han har været medlem af korpset i 42 år. Foruden ved sit hverv som tropsfører og senere som divisionschef har han ydet korpset stor gavn på andre områder.

Det, der særlig huskes, er hans ledelse af gymnastikken ved jamboreer i England. Den første gang var ved jamboreen i 1929, hvor 1300 danske spejdere viste gymnastik på den store arena, og anden gang var ved jubilæumsjamboreen sidste år, hvor 1100 spejdere deltog i opvisningen. Begge gange vakte de danske spejders opvisning stor beundring hos de mange udenlandske spejdere og deres førere.

England.

Vi har fået en indbydelse fra Swansea, der er beliggende i Syd-Wales lige ud til Bristol Kanalen. Indbydelsen omfatter en trop på indtil 30 spejdere i tiden den 26. juli til 9. august. Den første uge skulle tilbringes som gæster i spejdernes hjem i Swansea og derefter en uge i lejr. Udgifterne i lejren skulle ikke overstige £ 2 pr. deltager.

Hangölejren.

De finske spejdere indbyder danske spejdere til en stor lejr på Hangö, som man regner med bliver den største spejderlejr, der endnu har fundet sted i Finland.

Hangö skyder sig ud i Den finske Bugt og beliggende ca. 130 km fra

INTERNATIONALT

såvel Helsingfors som Åbo. Her ved den lange sandstrand, de mange klipper og det krystalklare vand vil den store lejr blive opdelt i 20 underlejre, i hvilke de udenlandske

tropper vil blive fordelt. På grund af beliggenheden håber man at se mange søspejdere. De vil få lejlighed til at vise deres sømandskunnen, idet der bliver lejlighed til sejlad i Bromarv skærgård, hvor der er en enestående lejlighed til at opleve den finske skærgårdsnatur.

Forud for eller efter lejren vil de udenlandske deltagere under deres rejse i Finland kunne få mulighed til at besøge finske industrivirksomheder eller studere den finske natur eller kultur nærmere.

Lejren afholdes i tiden 18.—27. juli. Prisen for deltagelse i lejren er ca. 90 kr.

Til ovennævnte to udenlandske lejre sker henvendelse om deltagelse gennem divisionen til korpset inden den 1. april.

I dette nummer:

Forsidebilledet viser en patrulje råbende sit patruljeråb inden starten til hiken på det primitive spejderførerkursus. Det er fotograferet af redaktøren.

Sølvulven til Johan Magnussen ..	42	Magasinets patruljekonkurrence ..	52
Internationale lejre	42	Spejder-Jul, vinderliste	53
Beanie og svinetyvene	43	Spejder-smil	53
Jamboree-filmen	45	Junglenyt	54
Korpskontoret meddeler	45	Leg med vokslarver	54
Den levende patrulje	46	Banden på eventyr	55
Primitivt spejderførerkursus	50	Boghjlden	56
Altmuligmanden	52	Spejder-Tidende	57

BEANIE OG SVINETYVENE

Tegninger: GÜNTHER HANSEN

Beanie Davis
og
fættøren Ben
er ude for
meget spændende
oplevelser i den
afsluttende
fortælling
fra Boys Life

Det syntes et godt råd for mig, thi skydeglade fyre som disse mennesker lader sig ikke narre. Beanie derimod så lidt skuffet ud. Som jeg sagde, jeg skulle være taget hjem med det samme.

I stedet for vandrede vi videre kort tid efter, at Johnny havde forladt os. Vi stilede efter et vandhul, som lå i en lille lomme ved foden af klipperne. Vi tænkte på at slå teltet op der, søge efter stedet angivet på Beanies kort, hvis vi stadig kunne se, og så gå området igennem igen den følgende morgen. Det var Beanies idé at søge både om aftenen og om morgenen. Meget smart var Beanie. Men Beanie nævnte intet om guldet mere. Alt, hvad han kunne tale om, var krybskytterne.

Det tog os længere tid, end jeg havde beregnet, at nå det lille vandhul, så det var næsten mørkt, da vi kom over en bjergkam og så ned i den lille lomme, hvor vandhullet lå. Så fik vi en overraskelse. Der sad to mænd på et tæppe og spillede kort ved vandhullet. De havde ikke hørt os, for de afbrød ikke deres kortspil.

»Krybskytterne!« hviskede Beanie. Vi krøb ned bag et stort klippefremspring og iagttog dem.

Jeg genkendte en af de to mænd som en forhenværende politimand, som havde fået sin afsked for at sælge dyrekød, købt i bjergene. Jeg huskede ham, fordi han en nat havde slået lejr ved vor spejderlejr, og næste morgen var han forsvundet, og sammen med ham et kostbart fotografiapparat, som en af drengene havde. Johnny Ford havde fortalt mig, hvordan manden var blevet fanget i færd med at skyde ørkendyr, var blevet bragt

for retten og afskediget. Det var nok til at gøre mig gal, blot at se fyren sidde der, men noget andet gjorde mig endnu vredere. Selv i denne belysning kunne jeg se en række svineører hænge fra en gren på et stort træ ved vandhullet. Det var godt nok de fyre, Johnny var på jagt efter.

Vi krøb tilbage over bakketoppen, så langt væk, at vi kunne tale sammen uden at blive hørt. Da jeg så på Beanie, kunne jeg ikke lide udtrykket i hans øjne.

»Jeg har fået en idé til at fange disse fyre,« sagde han.

»Hør nu, Beanie,« bønnfaldt jeg, »disse fyre har geværer. Jeg ønsker ikke at se mine ører hænge på den snor.«

Men Beanie begyndte at tale, og værst af alt, jeg begyndte at lytte, da han klarlagde sin plan. Det var ligesom med skattekortet. Jeg kunne ikke finde en eneste ting forkert ved det. Jeg tror, jeg var under en slags hypnose ved Beanies fortrolighed, fordi jeg gik med til at prøve hans plan.

Vi ventede til det blev mørkt, idet vi iagttog de to mænd, der sad og talte ved ilden og endelig rullede sig i deres tæpper. Jeg var ved at blive tørstig, men vi havde tømt vore beholdere. Det eneste vand indenfor rækkevidde var lige ved siden af krybskytterne. Den eneste måde, hvorpå vi kunne få det, var at fange dem.

Jeg tror, at det må have været efter midnat, da Beanie sluttelig nikkede til mig. Jeg krøb afsted gennem mørket for at begynde at antænde bål. Der var intet træ, men der var nok af tørre kviste. Det var den letteste ting i verden at stryge en tændstik og sætte den

til det nederste af en kaktus, få den til at brænde og så løbe til den næste.

På det tidspunkt, da jeg var færdig med dette, idet jeg løb så hurtigt, jeg kunne, var der en hel cirkel af kæmpefakler rundt om krybskytterne, der spærrede dem inde ved klippen.

Beanies stemme lød højt, idet den blev forstærket ved at blive kastet tilbage fra klipperne om vandhullet. »Halo, I krybskytter, jeg og drengene har omringet jer.« Den Beanie var noget af en skuespiller. Han lød så stor.

Han må også have lydt virkelig for krybskytterne, for de sprang op, stirrede på halvcirklen af ild og på klipperne bag sig og løftede langsomt hænderne.

»Gå denne vej, slyngler,« råbte Beanie. Idet de snublede lidt af søvn og forvildethed, marcherede de to krybskytter hen mod midten af ildens ring. Dette var min chance. Jeg sprang ned af bakken for at gribe deres bøsser. Beanie havde regnet alt nøje ud. Så pludselig ønskede jeg, at jeg lå hjemme i min seng.

Da jeg løb ned ad bakken mod bøsserne, sparkede jeg voldsomt til noget. Det gryntede og vred sig. Som svar lød andre grynt og sneren fra kaktus'en rundt om mig.

Bakken var levende af svin!

En hel hjord af vilde svin er ikke til at spøge med, og jeg gjorde det ikke. Jeg satte af hen mod det store træ ved vandhullet med, hvad der lød som alle svin i bjergene efter mig. Krybskytterne og Beanie hørte dem også, og så svinebørsterne på ryggen i bælets skær. Den samme tanke opstod i alles sind. Træt!

Hvordan han bar sig ad, véd jeg

ikke, men Beanie var lige i hælene på mig, da vi nåede de nederste grene på træet og halede os op i sikkerhed. Lige bagved Beanie kom de to krybskytter. Den ene af dem var ikke hurtig nok, og vi hørte ham hyle, da han sprang op i træet. Et svin havde bidt fat i foden, som var ved at forsvinde, og havde lavet en 3 tommer lang flænge i hans støvle.

Nå, der var vi. Svinene var kommet til vandhullet for at drikke, idet de bevægede sig så stille, at ingen havde hørt dem, før jeg kom til at træde på en. De ødelagde i sandhed vor plan. De omringede træet, skubbende til stammen og lod os ikke i tvivl om, hvad de ville gøre ved os, hvis vi blot ville komme ned.

For mig og Beanie var træet ikke meget bedre end nedenfor. De to krybskytter fandt hurtigt ud af, hvad der var sket, og de begyndte at tale om, hvad de skulle gøre med os. Den ene, som jeg havde genkendt, ville helst sparke os ned af træet, men den anden ville hellere vente og tage sig af os, når svinene var væk. Selv Beanie var ikke så godt tilfås, da de begyndte at beskrive deres planer med os.

En ting var sikker. De kunne ikke skyde os. Svinene havde skubbet deres geværer og alle ejendele i vandhullet. Der ville gå lang tid, før disse geværer kunne bruges til at skyde med. Det var en ringe trøst, for begge krybskytter var høje og kraftige mænd. De behøvede faktisk ingen rifler for at ordne Beanie og mig.

Jeg begyndte at bede til, at svinene ville blive der. Ilden på bakkerne var gået ud, men vi kunne stadig høre svinene nedenunder, snøftende og gryntende. Men ved det første dagdry døde lydene bort, og vi så kun nogle få grå former snuse om vandhullet.

Beanie krøb lidt nærmere til min gren.

»Ben,« sagde han, og jeg vidste, han var bange, når han brugte mit navn, »når disse sidste svin løber væk, så gør vi det også.«

Det var jo ikke nogen strålende idé, men det var bedre at foretage sig noget end at sidde og vente på, at de to krybskytter skulle lægge hånd på os. Jeg nikkede.

Det sidste svin løb mod bakkerne, idet den standsede nu og da for at

grynte noget til os, men bevægede sig stadig længere væk. Da den sidste var borte, grinede de to fyre og satte sig i bevægelse hen imod os. Vi sprang. Træet var ikke særlig højt, så vi ramte jorden i løb. Krybskytterne var lige i hælene på os, idet de råbte højt. Da vi var ved at nå bakken, gav mine ben efter. De havde været sammenkrøbet hele natten og nægtede simpelthen at bevæge sig med så kort varsel. Jeg så Beanie se sig tilbage og så standse. »Løb, Beanie,« råbte jeg, da den første krybskytte greb mig, men Beanie vendte om og greb en klippesten til at kæmpe med. Han var virkelig en kammerat, den Beanie. Men det hjalp ikke meget. Den anden krybskytte sprang ind på ham og greb også ham. Beanie trådte på mandens ene fod, men fyren hylede blot og gav Beanie en på siden af hovedet.

Vi regnede med, at vi var færdige, men hvad der derefter skete var som taget ud af en westernfilm med Rod Bancroft.

Johnny Ford viste sig oppe på bakkekammen på sin hest. Han overså situationen med et blik, sporede hesten og trak sin politirevolver, medens han red ned mod os. »Lad dem være,« råbte han. De to krybskytter lod os falde, som om vi var et par diamantsåkke, og det var enden på det.

På vej tilbage til mit hjem for at telefonere efter en jeep til at samle de to krybskytter op, forklarede Johnny os det hele. Han havde set vore bål gennem sin kikkert og overvejet sagen et øjeblik. Fordi der var så mange af dem, tænkte

dog ørerne med som vidnesbyrd og også de mudrede rifler, fordi disse passede til de to rifler, der var stjålet fra Phoenix geværforretning. Det så ud til, at disse krybskytter ville få nogle at forklare politiet.

Vi så dem drage afsted med de mænd fra indgangen til mit hjem og gik så ind for at vaske os. Medens Beanie tog et styrtbad, forklarede Johnny moder, hvad der var sket, og jeg hvilede mig på sengen, medens jeg ventede, at det skulle blive min tur til varmt vand.

Så var det, jeg opdagede kufferten. Nej, jeg er ikke nysgerrig, men dens låg var åbent, og der lå en bog på toppen af nogle af Beanies skjorter og sokker. Titlen på omslaget var »Forsvundet guld i de hemmelige bjerge«. Jeg rejste mig og kiggede i den. Det var mærkeligt, at Beanie ikke havde omtalt den. Så blev jeg virkelig ærgerlig.

På undersiden havde Beanie skrevet sit navn. Skriften var snørklet, som min finder den på diplomer — eller gamle spanske skattekort! Jeg bladede nogle sider frem og fandt nøjagtig det kort, som Beanie havde kopieret. På dette tidspunkt kom han ind i soveværelset.

»Gamle ven,« slyngede jeg mod ham, »du har drevet gæk med mig.«

Beanie standsede et minut. Han så på kufferten, den åbne bog og mig, alt i et blik.

»Nej, vent gamle ven,« sagde han.

»Jeg kan godt forstå, hvad det ser ud som, men jeg måtte prøve dette kort, og jeg måtte prøve at få noget (Læs videre side 59.)

Jamboree- filmen

Efter de bedste mønstre for urpremiere på en film har dagbladet »Politiken« haft indbudt til den første forevisning af jamboreefilmen. Dette skete i World Cinema i København, hvor alle 1600 pladser var optaget af grønne og gule spejdere med pårørende.

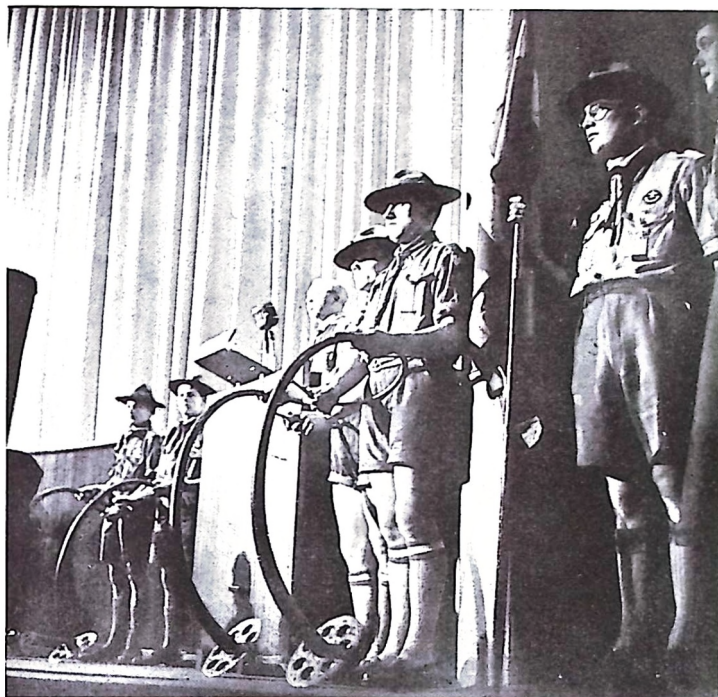
Chefredaktør Hakon Stephensen fra »Politiken« formede sin velkomst som en hyldelse til spejderbevægelsen for den fornemme indsats, den øver i det internationale samarbejde, og for verdensjamboreens betydning i det mellemfolkelige samvirke.

Derefter talte spejderchefen, Ove Holm, om de forskellige verdensjamboreer, der havde været afholdt verden over, og knyttede hertil i muntre træk beretninger om danske spejders deltagelse i disse jamboreer.

Om jubilæumsjamboreen fortalte lederen af K.F.U.M.-spejders jamboreehold, Tage Kampmann, nogle erindringer. Vi hørte således om Lady Baden-Powells besøg i de danske lejre og om mødet med dronning Elizabeth og prins Philip. Jo, det var muntre minder. Og så sang vi alle endnu en gang jamboreesangen.

Imellem talerne havde Jan Gehl med jamboreeorkestret og de fire lurblæsere søgt for raske trommehvirvler og inciterende hornsignaler samt gjaldende lurer.

Så var forventningerne spændt, og i de følgende 20 minutter vistes jamboreefilmen, som filmsinstruk-

Flankeret af lurblæsere fra Godthaab divisionen og KFUM-spejderne taler spejderchefen, Ove Holm, ved premieren.
Foto: Erik Petersen, »Politiken«.

tøren Helge Robert fra Laterna-film havde optaget. Filmen er i farver og gør sig i farver. Netop fordi den kan vise så mange forskellige nationens farverige spejdere. Man oplever de festlige solskinsdage, og ser også regnens resultat, vi er med til de store begivenheder i arenaen, besøger forskelligartede lejrpladser og får begivenhederne kvikt kommenteret og dertil underlægningsmusik.

Filmen nåede at give et godt indtryk af jubilæumsjamboreen og tjener både instruktøren, »Politiken« og spejderbevægelsen til ære. Ved henvendelse til »Politiken«, Propagandaafdelingen, Studiestræde 45, København K. kan filmen lejes til en pris af kr. 15.00. Der har allerede været stor efterspørgsel efter filmen — og den fortjener det.

Skotte.

Korpskontoret meddeler:

Enkeltvandrerkort.

Ethvert medlem af Det Danske Spejderkorps kan på korpskontoret få udstedt vandrerkort mod indsendelse af foto (pasformat) samt kr. 3,50.

Følgende oplysninger bedes opgivet: Navn, stilling, adresse, føds-

selsdag og -år, fødeby, korpsmærkenummer samt afdelingens navn.

Lejrpas.

Efter samme regler som for vandrerkort udsteder korpsset lejrpas, der koster kr. 2,00. Patruljeførere kan få lederlejrpass, der koster kr. 4,00.

Når offentlige lejrpladser benyttes, er det nødvendigt at være i besiddelse af lejrpas, medens skov-

væsenet ikke vil kræve lejrpas på de lejrpladser, som kun benyttes af enkelte afdelinger efter aftale med det stedlige skovtilsyn.

Bladbytningscentral.

Ældre årgange af »Spejdernes Magasin« og »Spejdersport« kan erhverves ved henvendelse til Bladbytningscentralen ved direktør Hans Henri Christiansen, Frisenborg Fabriker, Ikast.

DEN *levende* PATRULJE

FRITZ BAY tegner
og GAMLE SPÆTTE fortæller om

patruljehytter og patruljekærre

Nu nærmer foråret sig — spejderliv er friluftsliv. I den levende patrulje mærkes en vis uro i blodet, den har nemlig friluftsliv i årene, og nu længes den spejdere ud til naturens frie liv, for at realisere de mange planer, der er smedet under vinterens rådsild. Jeg ved, at der er mange patruljer, der netop under denne vinters rådsild har svoret, at den kommende lejr sæson skal udnyttes til sidste mulighed.

Ved jere rådsilder er det sikkert mere end en gang ført på tale, at det havde været rart med en hemmelig plads, hvor man havde en patruljehytte, hvor man kunne overnatte. — Hvorfor er I ikke i fuld sving? — Hvad venter I på? — Byggeanvisninger og byggetilladelser? — Anvisninger, dem skal jeg prøve at give jer her. Men byggetilladelsen, den må I selv skaffe jer hos en venlig skov- eller gård-ejer. Næste patruljeweek-end, er det på lørdag/søndag, eller er det først næste week-end, så må I af sted og flittig søge efter en god plads. Tag ikke den første den bedste plads, men find den allerbedste.

Den skal ikke ligge ved hovedvejen, på den anden side skal den ikke, så vidt det er muligt, ligge alt for langt væk fra jert hjemsted,

så det er dyrt og besværligt at komme dertil. Hvis det er muligt, så helst ikke længere væk, end I kan gå dertil. Men herom nærmere senere. Den skal ikke bygges, hvor der er sumpet, men der må gerne være vand i nærheden, såvel til indvendig som udvendig brug. Og så skal det selvfølgelig være en smuk plads. Når I nu har fundet den allerbedste plads, så prøv at finde ud af, hvem der ejer den. Gå nu ikke i gang med at bygge uden videre, men skaf jer ejerens tilladelse, enten selv, eller lad tropsfører, som måske får et tropsråds-medlem til at ordne det for jer.

Vi håber nu, at det er lykkedes jer at få ejeren til at stille pladsen til jer rådighed. Hvordan skal vi så bygge hytten? Her må vi se i øjnene, at der er 2 væsentlige ting, vi må tage hensyn til: Den skal være billig at opføre, og den skal være nem at opføre, så patruljen selv kan klare det på rimelig tid. Hvilke materialer, man skal anvende, beror på, hvad man på det pågældende sted har lettest ved at få fat i. Men husk her, det gælder om at stå i et godt forhold til ejeren, tag derfor ikke så meget som en gren, uden hans tilladelse, men benyt lejligheden til en gang imellem at gøre en godturn over for ham, så han anbefaler sine kolleger at »adoptere« en patrulje.

Lad os nu komme i gang. Lever din patrulje et indianerliv til dagligt, hvorfor så ikke bygge hytten som en teepee? Lever I som zulu-negre, vil det være naturligt at jeres hytte har form af en zuluhytte; et stenalderfolk vil naturligvis indrette hytten som en jordhule; men ellers kan I lave den som en lappekåte, som en ørnerede i et træ, eller blot lave en hytte i form af et teit.

Jeg kender en patrulje, som lever et indianerliv. Jeg var så heldig at blive inviteret med til indvielsen af deres hytte her fornylig. Jeg mødte et aftalt sted, og med bind for øjnene blev jeg ført hen til patruljens hemmelige plads, hvor hytten var opført. Hytten var bygget som en teepee. Patruljen havde i en skov købt 10 tynde lægter på ca. 5 m længde (60 øre pr. stk.). De var surret sammen foroven, forneden dannede de en cirkel på 4–5 m i diameter. På tværs af disse lægter havde man surret tynde grene, hvorefter man var begyndt nedefra at tække halm, som var surret fast til skelettet. Døren var en halmmåtte, fastgjort til en træramme. Inde i hytten var bygget et loft, så patruljen havde et hemmeligt rum i den øverste del af teepeen til opbevaring af de effekter, der var nødvendig for udøvelsen af patruljens mange udendørsceremonier.

I Den lille Spejderbog på side 102 vil du kunne se billede af en zuluhytte, jeg skal nu prøve at forklare dig, hvordan en sådan kan bygges. Først og fremmest må I sikre jer et sted, hvor I har lov at skaffe jer ca. 20 grove grene omkring 4 m lange af hassel, birk eller andet bøjeligt materiale, samt ca. dobbelt så mange tyndere grene, foruden tilstrækkeligt af hvede- eller rughalm, idet det har det længste strå, desuden skal I bruge noget 1½ mm jerntråd (galvaniseret). I centrum anbringer I en pind, med patruljestanderen som radius, tegner I nu en cirkel. I cirkelperiferien laver I

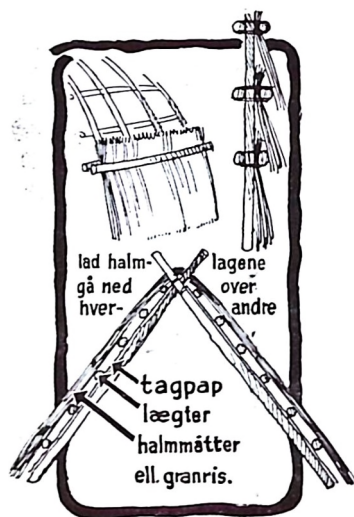
nu 20 huller med ca. 75 cm mellemrum og 30 cm dybe, og anbringer nu de 20 bøjelige stammer, som I derefter bøjer ind mod midten og binder sammen to og to. For at være sikker på at få den rigtige bøjning, bliver I jo nok nødt til at anbringe en svær pløk i centrum og ved hjælp af et reb, trække midtpunktet med alle sammenbindingerne ned. Sæt af til indgang. Begynd så at flette på tværs med de tyndere grene, benyt her den galvaniserede jerntråd til at surre alle krydsninger. Begynd at lave disse ringe nedefra, og anbring dem med

ca. 35 cm mellemrum. Skelettet, som ligner en mundkurv, er nu færdigt.

Vi går så over til tækningen. Vi tager vor halm, vi laver nogle slanke knipper, begynder nedefra, sætter knipperne med rodenden nedad, tæt ved siden af hinanden, tager nu en af de tynde grene og lægger den uden om, ca. for hver 40 cm surrer vi den uden på liggende gren fast til den indenfor liggende ring, så halmen bliver spændt godt fast. Når vi således er nået hele vejen rundt, begynder vi lidt højere oppe, idet vi lapper et godt stykke over og fastgør halmen stadig på samme måde, og sådan bliver vi ved, til vi når toppen, hvor vi sørger for et rigtigt tykt lag; og vor zuluhytte er færdig.

Vi kunne også have bygget den

på en anden måde. Vi bruger den samme cirkel igen, ved hjælp af tynde lægter på 1,30 m længde, som vi stikker lodret i jorden ligeledes med en afstand på ca. 75 cm. Ovenpå denne ca. 1 m lodrette væg anbringer vi et kegleformet tag, lavet af lægter, af tyndere grene laver vi så tværlægter, som vi surrer fast, tækker med halm, evt. vævet i måtter på vor halmvæv, på samme måde tækker vi den lodrette væg.

Medens vi taler om halmhytter, så har jeg set en patrulje bygge de-

res hytte som en pyramide. De havde afsat en firkant, ca. 2 m i kantlængde, i hvert hjørne var anbragt en lægte, og alle 4 lægter, samledes i en spids i midten. Derefter var siderne så forsynet med tyndere tværgående lægter, ligesom du kender fra tegltagskonstruktionen, ovenpå var så sømmet et lag tagpap og ovenpå igen var så fastgjort vævede halmmåtter. I stedet kunne man jo også have derbog på side 28.

Hvis I vil bygge jeres halmhytte som et telt, vil I kunne finde en beskrivelse hertil i Den lille Spejderbog på side 28.

Måske vil I lave hytten som en ørnerede, jeg tænker her på en hytte oppe i et træ, som I har fået lov at bruge. I må begynde at lave jer en platform, og så bruge de materialer, der er bedst muligheder for. Men husk, at spejdere aldrig slår søm i levende træ, så en hytte af den art, vil gøre en patrulje til dygtige tovværksarbejdere.

I de her anviste hytter vil det være svært at holde varmen i de hårdeste vintermåneder. Naturligvis kan man bygge en hytte, hvor det ikke regner ind, og hvor man kan have bål, men den bliver jo så også dyrere i anskaffelse. Det kan være, I kan få materialerne billigt, så jeg skal også her give jer anvisning på en lappekåte. I begynder

med at afsætte en cirkel på ca. 5 m i diameter. Fra centrum graver i 3 render ud gennem cirkelperefrieren, disse render bruges til nedlægning af drænrør, som skal give træk til bålstedet, som I anbringer i en fordybning i centrum. Bunden af ildstedet fores med sten, og uden om ildstedet lægges store sten. Til selve lappekåten skal I bruge en masse lægter, men de behøver jo ikke være så forfærdelig tykke. For at kunne få afløb for røgen, vil det være nødvendigt at have et røghul foroven. Det nemmeste vil her være at tigge jer et gammelt vognhjul til, hvor I fjerner et par af egerne, og samtidig kan I fastgøre lægterne foroven til hjulet. For at sikre jer, at denne kåte er helt vandtæt, bliver I nødt til at beklæde den med tagpap. Søm den med tagpap på i flager, der lapper over hinanden. Herefter giver I kåten et lag græstørv, mos el. lign. Nu mangler I kun at lave døren, hvor hængslerne evt. laves af en gammel læderrem eller svært tovværk.

Den mulighed var måske heller ikke udelukket, at I for billige penge kunne købe nogle af de skaller, som skærierierne får, når de skærer tømmer op, og af disse byggede jer en hytte, som I gjorde vind og vandtæt ved et lag tagpap indvendigt. Eller prøv, om I alle kan skaf-

Skovduerne fra 1. Rønne trop foran deres tee-pee. Hver spejder har en trille mærket med sit eget bomærke.

fe lidt gamle byggematerialer, og prøv, hvad I kan få ud af det. Of-
rer I noget farve bagefter, vil det
måske blive alle tiders patrulje-
hytte.

Lever patruljen et liv som sten-
alderfolk, så vil det nok være na-
turligt at bygge hytten noget i ret-
ning af følgende: Vi laver igen en
cirkel på ca. 4 m i diameter, graver
os evt. 30—40 cm ned i jorden, for
at skaffe dels græstørv, dels jord.
Uden om laver vi en stensætning
som fundament, som vi fylder op
med jord og bygger højere med
græstørv. Evt. stives væggene af
md pæle. Ovenpå lægger vi et lag
lægter, og ovenpå disse et net af
grene, ovenpå det hele igen evt.
halm eller granris og ovenpå igen
græstørv, så det hele ligner en jord-
høj. Hvis der er ler i nærheden, la-
ver vi et lerstampet gulv. Når vi
ikke bruger hytten, ruller vi en stor
sten for indgangen, men bor vi der-
ude, har vi et hjorteskind for dør-
åbningen. Men I skal nok regne
med, at væggene skal være ca. 75
cm tykke.

Men ligegyldigt, hvilken model,
I vælger: Når hytten er færdig, så
blæs i jeres kuduhorn til indvielses-
fest, indbyd jeres tropsfører og
først og fremmest ejeren af stedet.
Server ved denne lejlighed kakao
og hjemmebagt fra patruljens ba-
geovn, som I naturligvis har opført
i nærheden, for I nøjes vel ikke
bare med at bygge en hytte, men
bruger jeres plads og indretter den
med omtanke: Rådsplads, udsigts-
tårn og alt, hvad der hører sig til,
så I får den helt rigtige ramme om
jeres mange udendørs patruljecere-
monier. Men alt det der må vi nok
hellere vente med at sludre om et
par måneder. Først må I finde plad-
sen, bygge hytten, så I har et sted
at søge ly for natten, når I på jeres
patrulje-week-end er ude for at
indrette jeres hemmelige rådsplads.

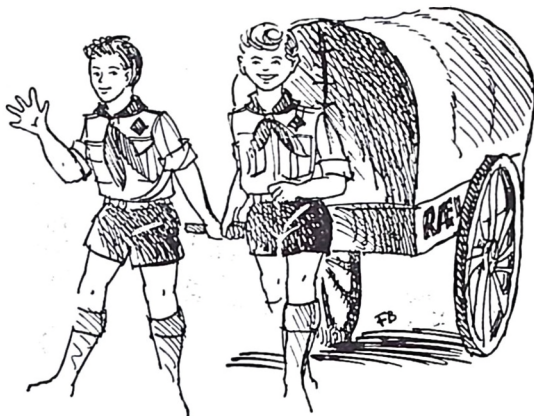
Jeg sagde i indledningen, at hvis
det var muligt, skulle I ikke lægge
jeres rådsplads længere væk, end
I kan gå derud. Jeg kender en trop,
hvis valgsprog er: Hvor man kan
gå, skal man ikke køre. I denne
trop har man nemlig opdaget, at
det er til fods, man rigtig lærer
naturen at kende. Om vinteren er
det ikke så koldt at gå, som det er
at cykle. Men, det, der afholder
mange patruljer fra at tage på
vandrelæjr, er den store oppakning,

som man skal
slæbe med. Men
hvad med en pa-
truljekærre? Vil
I ikke have en
sådan? Hvorfor
bygger I så ikke
en? Den kærre, I
bygger, skal blot
være nem at lave,
og endnu vigtig-
gere, den skal
være billig, men
alligevel solid.

Før traktoren
gik sin sejrsgang
over Danmark,
havde man ude
på landet noget,
der hed heste.
Disse plejede folk, når de skulle til
byen i gamle dage, at spænde for en
såkaldt ponyvogn. Mange af disse
vogne står nu i en krog, og der er
faktisk ingen pris på dem længere.
Mange af dem er fine med gummi-
hjul på. Se sådanne hjul vil du sik-
kert kunne købe billigt, måske på
en gård eller hos landsbysmeden,
som du samtidig får til at lave aks-
len i den længde, du ønsker. Ved
samme lejlighed sikrer du dig må-
ske vognstangen.

Af en gammel kasse eller gamle
brædder laver du nu selve kærren,
og du fastgør hjul og vognstang
til, vognstangen forsyner du evt.
foran med en tværpind, så 2 spej-
dere kan trække den samtidig. Så
skal I lave oversejl, stativet hertil
laver I af nogle kasserede elektris-
ker-rør eller nogle stykker rund-
jern. Oversejlet kan laves af sejl-
dug, eller måske af en gammel pon-
cho. Nu skal kærren males og de-
koreres. Her maler I naturligvis pa-
truljedyr, -totem, samt personlige
totem, spejderlilje og patrulje-
og tropsnavn. Og så kommer jeg na-
turligvis til at tænke på en patrulje,
jeg engang mødte, som netop havde
en sådan kærre. Hver påske var det
tradition, at denne patrulje med
kærre vandrede rundt i omegnen
og sov på forskellige halmlofter og
hytter, hvor det nu passede med
ruten, men til minde om hver på-
skelejr forsynede man hver gang
kærren med en skive af en ca. 4"
tyk træstamme, hvor dato, årstal og
evt. navn på et af stederne, man
havde besøgt, var indbrændt.

Denne kærre er jo kun en pri-
mitiv kærre, jeg skal indrømme, at

en kærre med et par transportcykle-
dæk langt er at foretrække, men be-
tydelig dyrere i anskaffelse og ved-
ligeholdelse, og jeg kan på forhånd
betro dig, at almindelige cyklehjul
hurtigt vil ekske. Men har I råd og
muligheder for at bygge en solid og
l. kl. kærre, så står der anvisning
på en sådan i Den lille Spejderbog.

Men hvad enten I vælger at byg-
ge den ene eller den anden form for
kærre, så lad den ikke stå og rådne
op. Pak kærren og drag ud til det
frie liv, og oplev naturens mange
ejendommeligheder. Jeg håber, at
jeg i de kommende somre må møde
jer rundt omkring på veje og stier,
trækkende på jeres patruljekærre.
Måske får jeg lejlighed til at se den
næste år på jubilæumslejren.

Jeg vil til sidst ønske jer held
og lykke med arbejdet og derefter
en rigtig god tur med jeres kærre.

Ugh. Jeg har talt.

Skovmænd

Du er velkommen
på det primitive
førerkursus.
Læs de næste
sider!

TIL ALLE KORPSETS SKOV MÆND

Du skal være fyldt 17 år. — Tilmeldelsesblanket får du hos din tropsfører.
Kursusafgiften er 20,00 kr. — Korpset betaler 1/3 af dine rejseudgifter.
4 kursussteder for skovmænd. — Alle fra 17 år og opefter kan være med.

Korpsets førertræningsleder Erik Jessen skriver om påskens primitive spejderførerkursus.

Nu er det snart påske og du skal til at planlægge, hvad du skal foretage dig i denne påske. Jeg véd ikke, om du indtil nu hver påske har været i patruljelejr eller på skovmandshike eller om du har holdt den privat. Hvis du ikke er fyldt 17 år den 3. april, kan du igen ganske rolig tage på skovmandstur og gå i gang med at forberede den nu allerede, så det bliver en god tur.

Men hvis du er fyldt 17 år den 3. april, kan du deltage i et af korpsets primitive kursus, hvis du da ikke har været der allerede. Der er kursus for ulveførere og roverførere, men her skal vi kun fortælle om de primitive spejderførerkursus, ja, der er forresten i år også et kursus for tropsførere og andre »ældre« førere. Det finder sted ved korpsets gamle førertræningshytte »Storedam« i Nordsjælland, men det er altså ikke for skovmænd.

De almindelige primitive spejderførerkursus afholdes følgende fire steder: Colleruphus ved Gl. Holte i Nordsjælland, Hylkedam ved Gelsted på Midtyn, Ryekol ved Gl. Ry i Midtjylland og i Madumsøhus ved Skørping i Nordjylland. De begynder der allesammen skærtorsdag kl. 10 og slutter allesammen 2. påskedag over middag. Det koster 20,00 kr. at deltage, og korpset godtgør dig 1/3 af rejseudgifterne (hvis afstanden da er over 40 km). Det er lige meget, hvor du rejser hen, men du må benytte billigste rejsemåde (2. kl. tog eller

3. kl. skib). Tal med din tropsfører. Måske kan han skaffe dig et tilskud til turen fra troppens kasse.

I korpsets nyeste førertræningscenter, Colleruphus i Nordsjælland, ledes kursus af DC Jørgen Christoffersen, kaldet »Stoffere«, fra Heimdal divisionen. På Hylkedam ledes kursus af DA Mogens Jensen, Næstved og på Ryekol af Jørgen Skotte Hansen, redaktør af Spejdernes Magazin, alm. lydende navnet Skotte. I Madumsøhus er kursusleder KC Viggo Mørch, Fredericia. Alle disse kursusledere er veltrænede spejderførere, der alle i en årrække har virket ved primitive kursus. Når dertil kommer, at de

har sikret sig en række gode spejderførere som tropsførere og assistenter på kursus, er jeg sikker på, at de vil skabe en uforglemmelig påske for enhver deltager. Spørg blot de, der har været på kursus før.

På kursus bliver du medlem af en af korpsets bedste troppe, bestående af skovmænd og tropsassister fra hele landet. Du vil selv medvirke til — i jeres patrulje — at skabe det rigtige sammenhold og

et godt kammeratskab. Du vil knytte venskaber med førere fra andre dele af landet, deltage i en god patruljes friske oplevelser, høre hvad andre mener om trop, patrulje og spejderarbejde. Du vil kunne deltage i diskussioner og samtaler om alle sider af spejderbevægelsen og lytte til erfarne føreres instruktioner om spejderarbejde, og du vil — er jeg sikker på — lære en masse ved de praktiske instruktioner, øvelser, træning, lege og meget andet.

Du vil få et nyt og friskt syn på spejderarbejdet — og glæde dig over det enkle og frie liv i de store skove og det herlige terræn. Dagligdagens vanskeligheder glemmes for en stund og du vil komme frisk og kvik tilbage til såvel dit job som dit spejderarbejde.

Snak med de skovmænd og førere, der tidligere har været på kursus. Lad dem bare fortælle om deres fine patrulje og deres handlekraftige trop. Du vil se, at de vil erindre disse dage med glæde — og du kan nu selv komme af sted. Snak med din tropsfører derom. Bed ham om et eksemplar af den udsendte pjece om kursus. Læs den! Og meld dig til straks.

Vi glæder os til at se dig på et af disse kursus i påsken. Det vil du ikke fortryde.

På gensyn!

Venlig spejderhilsen

Erik Jessen.

DE 4 KURSUSSTEDER

COLLERUPHUS nord for Gl. Holte er korpsets nyeste førertræningscenter. Nærmeste station er Holte. Colleruphus blev indviet i begyndelsen af 1957, og »Magasinet« bragte sidste år i marts måned en omtale af korpsets største hytte, der ligger i smukke omgivelser øst for Rude skov med udsigt mod øst helt ud over Øresund.

HYLKEDAM ved Gelsted station på Vestfyn er korpsets største ejendom med ca. 40 tønder land gyvelbevoksede bakker, granplantager og lyngarealer. Hytten er bygget i 1947. Der har været afholdt flere landsskovmandsturneringer her, senest i 1957. Måske har nogle af dine førere været på Hylkedam og kan fortælle dig om stedet.

RYEKOL ved Gl. Ry med nærmeste station i Ry er indviet i 1953. Mere end 20 tønder land høje lyngbakker med vid udsigt over Mossø er med til at skabe korpsets mest særprægede lejrplads. Det stærkt kuperede terræn ved Himmelbjerget og de store skove syd derfor danner et udmærket terræn for hiken.

MADUMSØHUS har som nærmeste station Skørping. Hytten ligger ved Madum sø i et skovrigt område, nemlig ved Rold skov, som hemsøges under hiken med tradition for overnatning på de nørrejydere jamboretteplads. De første primitive kursus i Jylland afholdtes i disse egne.

Troppen samlet med TF i midten. Tropsråbet lyder. Skovmand! Vær med i kredsen her i påsken.
Foto: Henning Juel Jensen.

Altmuligmanden

En strømliet håndlog

Kan I få fat på et gammelt hjul til en fiskestang, har I chancen for at lave alle tiders håndlog.

I skal bruge 77,50 m snor, fiske-snøre og lignende. Af træ skal I dernæst lave et cirkeludsnit, med radius 18 cm og korden mellem radierne 18 cm.

I selve buen bores et par huller, hvori der hældes så meget bly, at træstykket lige kan holde sig oprejst i vandet.

6,40 m line skal bruges til en forløber. Hvor forløberen går over i loglinen sættes en hvid tøjlap. Nøjagtig 5,50 m derfra slår I et knob på linen, derefter måler I atter 5,5 m, slår et knob og så fremdeles.

Nu sætter I forløberen fast i cirkeludsnittets centrum. Dernæst sættes en hanefod i de to andre hjørner, og midt på hanefoden sættes en stor split.

På forløberen anbringes et lille hylster, så langt væk fra træstykket, at dette er lodret. Splitten må ikke kunne falde ud af sig selv, men skal sidde så fast, at der skal et lille ryk til for at få den til at falde ud.

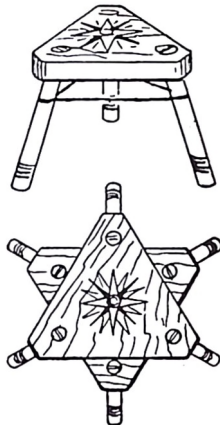
Nu mangler vi bare en mand med et ur med sekundviser, så er vi klar.

En mand tager nu hjulet i den ene hånd og lader linen løbe ud gennem den anden. Han kaster nu loggen ud i lodret stilling og råber klar til manden med uret. I samme øjeblik han mærker den lille tøjlap løbe gennem hånden, råber han tørn til manden med uret, og denne tæller nu sekunderne højt, og når der er gået ti sekunder, råber han tørn til manden med hjulet, som stopper dette. Derefter ses der, hvor mange knob der er løbet ud, og antal knob angiver da farten.

(Peder Bredahl søtrop).

Primitiv mad på skovl eller spade.

Vi har alle prøvet at spejle æg på spade, men har I også prøvet at tilberede f. eks. sild på denne måde: Gør fisken i stand (feinschmeckere undlader endog dette!), pak den ind i et tykt lag avis, men rul fisken godt ind, læg den på spaden, hold denne over et godt glødebål. Når avisen brænder væk, er fisken klar til fortæring, og intet af det næringsrige fedt i den er gået til spilde. Det anbefales at fjerne eventuelle rester af sort papir før spisningen!

I serien:

DEN LEVENDE PATRULJE

har vi fortalt om skamler. Disse optager kun lidt plads, når de stilles oven på hinanden. Bemærk tegning og ringe på benene.

Vær med i

»SPEJDERNES MAGASIN«'s

PATRULJEKONKURRENCE

Indsend til »Spejdernes Magasin«s redaktion senest den 1. juni besvarelsen på marts-nummerets opgave. I kan besvare:

Enten:

1. Hvor har I jeres patruljehytte.
2. Fortæl om dens bygning. (Medsend tegning ell. fotografi).
3. Hvad har hytten kostet jer? (Evt. regnskab).

Eller:

1. Fortæl om bygningen af jeres patruljekærre.
2. Tegning ell. fotografi af patruljekærren.
3. Hvad har kærren kostet jer? (Evt. regnskab).

Præmierne er: Gavekort til Depotet på 25 kr. — 1 redningsreb — 2 spejderpoker.

Alle patruljer, der deltager i »Spejdernes Magasin«s patruljekonkurrence, vil ved afslutningen modtage et diplom til patruljevæggen.

SKOVMÆND

I påsken er vi med i det helt rigtige patruljeliv i en primitiv patrulje. Vi ses!

SPEJDER JUL's konkurrencer i 1957

Spejder Jul's interessante præmieopgaver i »Nøddekækkeren« fik også denne gang sat tusinder i gang med de mange fornøjelige opgaver. Et væld af løsninger strømmede da også ind til redaktionen i dagene lige før og efter jul.

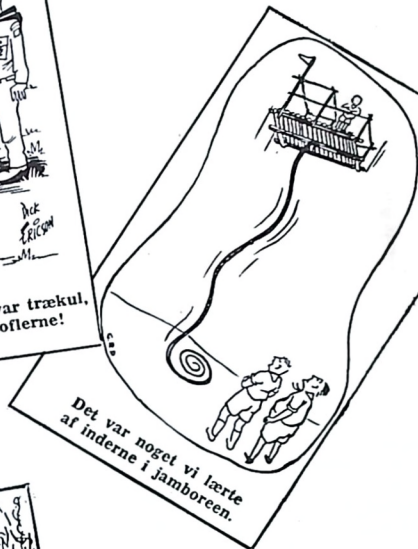
Og så har vi da fornøjelsen at meddele navnene på alle gavekortvinderne. Disse 42 og de 64 bogpræmievinderne, som vi desværre ikke har plads til her, har allerede i slutningen af januar modtaget deres præmie med en hilsen og lykønskning fra redaktionen.

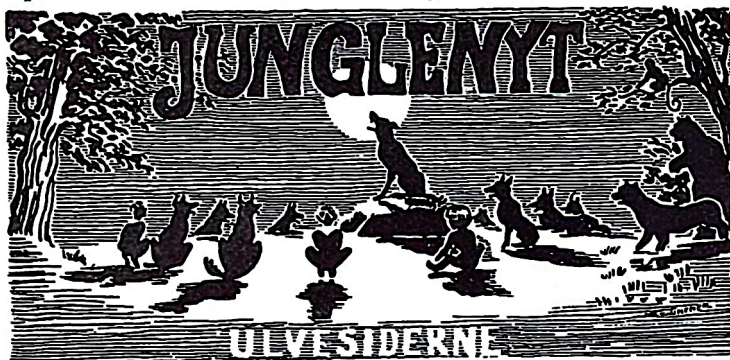
VINDERE AF NØDDEKÆKKERENS PRÆMIER

- 1 gavekort på 100 kr.:
Knud Aage Sørensen, Storgade 48, Aalborgbro.
- 1 gavekort på 25 kr.:
Knud Olav Gram, Ribe landevej 26, Haderslev.
Arne Hansen, Kirkenborgvej 3, Kolding.
Knud Erik Hansen, Præstegårdsvej 21, Vojens.
Ole Falk Hansen, »Søfryd«, Bådstad, Rø st
Leif Edv. Pedersen, Vestre Ringgade 82, 2. Aarhus.
Jess Pedersen, Møllevænget 35, Sorø.
Inge Lise Sørensen, Nørrebrogade 96, Randers.
Mogens Jørgensen, C. F. Richsvej 144, København F.
John W. Olsen, Tingskrivervej 9, Kbh. NV
Bent Erik Wittorff, Kongevejen 31, Ringkøbing.
- 1 gavekort på 10 kr.:
Peter Dencker, Vesterbrogade 14, N. Sundb.
Tage Christensen, Bygum pr. Alestrup.
Karin Moos, Ringridervej 14, Sønderborg.
Lars Rasmussen, Ø. Farimagsg. 13, Kbh. K.
Flemming Sander Hansen, Stenbrudsvej 16, Nexø.
Søren Fris, Fuglelængervej 11, Kbh. NV.
Jennie Grauballe, Vestergade 75, Århus.
Inga Birgitte Olsen, Hylleinge.
Svend Kjær Eskildsen, Bøstrup, Sdrjl.
Niels-Erik Aaes, Skovgade 8, Thisted.
Henning Berg, Aalestrup A. Mejeri, Aalestrup.
Flemming Aalund, Brangstr. skole, Ringe.
Erik Sandberg, Schaldemosev. 3, Randers.
Lise-Lotte Larsen, Kongevejen 199, Virum.
Winnie Carlson, Kingsvej 8, Helsingør.
Bente-Lise Farss Rasmussen, Lillevej 3, Viby J.
Ernst Peschardt, Vonge St. Jyll.
Hanne Nielsen, Hvidsværmervej 38, Islev pr. Brønshøj.
Irene Sørensen, Slusehuset, Astien, Næstv.
Kirsten Østergaard, Kjæstrup pr. Hørup, Thy.
Jette Hansen, Frisengårdsvej 102, Nyborg.
Torben Nielsen, Mimersgade 6 c, Horsens.
Bodil Torp, Søvejen 20 b, Lemvig.
Mogens Garst, Egeskovvej 143, Fredericia.
Ole Musfeldt Andersen, Hermodsgade 31, Kbh. N.

VINDERE AF POSTKORT-OPGAVEN

- 1 gavekort på 25 kr.:
Jørn Lysgård-Madsen, Gedbjerg pr. Oksbøl.
Erik Dahl, Århusvej 50, Silkeborg.
- 1 gavekort på 10 kr.:
Peter Agner, Vestergade 5, Ørsted, Jylland.
Inge Nielsen, Østergade 23, Bjerringbro.
Vibeke Skansvig, Købmagergade 61, 1., Fredericia.
Helle Christoffersen, Rosengade 3, 3., Slagelse.

Ikki, BF Leif Lau Jeppesen,
4. Odense flok.
BF Poul Jesse Klixbüll,
Sdr. Omme flok.
Mang, BF Tommy Fogelstrøm,
7. Sønderbro flok.

Leg med voksfarver

Du har sikkert mange gange tegnet med farvestifter og også haft glæde af det. Her fortæller vi om en spændende måde at lave bl. a. bogomslag på. Ved hjælp af tegningen og teksten skulle du have let ved at lære den særlige varmeteknik, og vi hører gerne om dine resultater, som vi måske kan bringe her i »Magasinet».

Voksfarver kan nedstryges i stof. Farven pålægges stoffet i et kraftigt, tæt lag. Strygningen foretages mellem flere lag sugende papir (Tåler varsom vask).

Til bogbind og lignende kan denne teknik opvise smukke og varierede resultater.

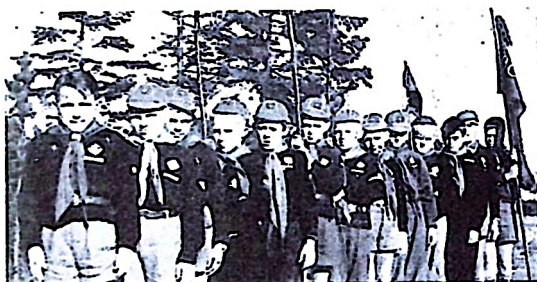
Det er muligt ved strygning med et varmt jern at overføre mønstre i voksfarve fra papir til stof, især hvis stoffet på forhånd er fugtet let med petroleum. Papiret må dog være limfast (ikke sugende).

Bruges voksstifter på en opvarmet flade af papir eller karton, får opstrøget en ganske særlig, reliefagtig karakter, der er brugbar i mange forhold.

Fra en varm karton- eller glasplade kan »marmorering» i voksfarve overføres på f. eks. tyndt sulfittkardus (»bagerpapir») og give meget smukke virkninger. (Brugbart bl. a. til bogomslag).

Små glimt af ulvevisdom:

En støjende dreng tror ofte fejlagtigt, at han er populær.

Her præsenterer vi jer for Sdr. Omme flok, som lige har været på en 30 km vandring i øsede regn. Endvidere 2. Godthaab flok, som led sig fotografere efter flokkens »Olympiade». Den må have givet fine resultater at domme efter de mange glade smil.

Skal vi også have et billede fra jeres flok?

Skovmænd

Du lærer også nye sange på primitivt i påsken.

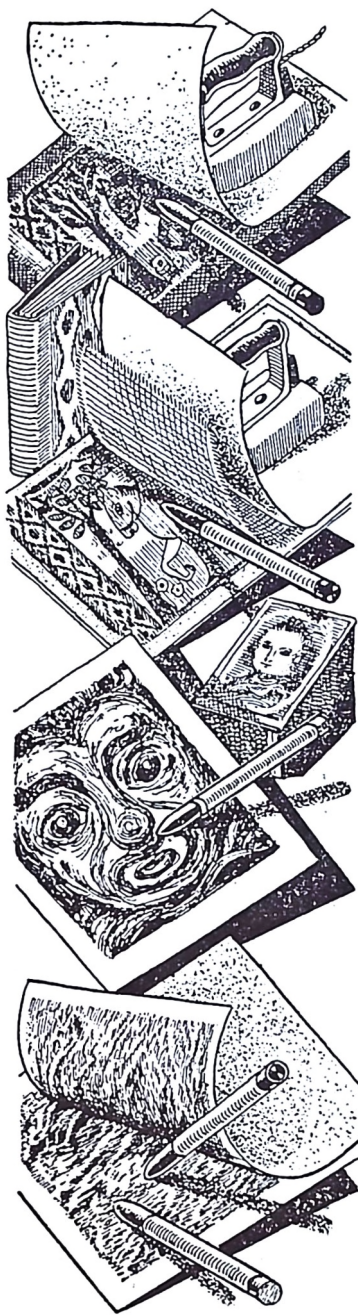

Rødt bande

i 5. Østerbro flok har i løbet af et halvt år samlet 12.747 frimærker. Et fint resultat. Samler I brugte frimærker i jeres bande?

30 km vandring.

Sdr. Omme flok og 4. Odense flok har berettet om vel gennemførte 30 km vandringer.

BANDEN

PÅ EVENTYR

ULVEFORTÆLLING AF ANNESOFIE HERMANN

TEGNINGER: THORA LUND

Der lå kun et par både i sydbassinet, det var nemt at finde »Olise«. Han hørte skipperen gå og rumstere nede i kahytten, og han sprang om bord og bankede på.

Sammen slæbte de varerne ned, og først da de var færdige, sagde drengen med hjertet bankende lidt højt oppe mellem ørerne: »Må jeg lige gå ind og tale med Dem om noget?« Skipperen så lidt forbavset ud, men satte sig og så opmærksomt på purken, der så ham skråt over brillerne. Han blev ikke mindre forbavset, da drengen begyndte: »Jeg vidste lige med det samme, jeg så Dem, at De var sørøver. Jeg sagde det bare ikke til Dem, dengang De roede os ulve fra skrænten, og Jens havde et dårligt ben. Men jeg kunne godt lugte, at der var rom i kasserne, og jeg tænkte mig, at der var guldpenge i sækken? Nu er Deres kammerater, Sorte Joe og Bill Engje, jo fanget. Det er ikke med min gode vilje, at de nu sidder i fangehullet med lænker om benene og spiser muggent brød. Det er det ikke. Jeg synes ikke, det er noget at være stolt af. — Men De, De skal rejse, og De skal rejse nu. Det er meget bedre at være sørøver i Afrika, end det er at være det her!«

Skipperen vidste ikke, om han skulle le eller blive vred. Han var klar over, at han var genkendt, men denne purk syntes jo at være hans ven, at ville ham det godt, — og hvordan skulle han klare situationen bedst i det hele taget?

»Jeg er jo netop ved at rejse,« begyndte han, »men jeg«

Han fik ikke lov at gøre sig færdig. »Det er udmærket,« sagde Kimbal, jo længere bort De kommer, des bedre. Jeg tror også, De helst skal lade være at slå folk ihjel, for det er der altid nogen, der bliver vrede over.«

»Det plejer jeg nu heller ikke at gøre,« sagde skipperen, og nu lo han højt. »Kan De sige det på ære og spejderord?« spurgte Kimbal ivrigt. »Ja, det kan jeg,« sagde den anden med vægt.

Drengen følte sig pludselig uendelig rolig og afslappet. Når det var sådan, kunne det ikke være så galt at hjælpe en pirathøvning til flugt og forsvinden.

»Kunne vi ikke være venner?« spurgte han lidt fløv ved situationen, »jeg kender så mange mennesker, og jeg har så mange venner, men ingen som er sørøver!«

»Jo, det kan vi,« sagde den anden, »jeg har heller ingen venner, der er så sjove som du er. Hvad kan jeg gøre for dig?«

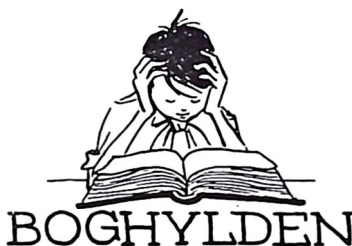
»Skrive til mig fra de store lande, og nu og da sende mig en mærkelig ting, en krokodilleunge, en neger-tand, en diamant — åh, det er lige meget, bare sådan noget, som ikke alle og enhver har!« svarede Kimbal begejstret.

Op så blev de to venner. Rigtige venner. For der kom breve, om ikke fra Afrika, så dog fra andre lande iblandt. Og blandt de mærkelige gaver der kom, kom der engang en fin lille båd, som skipperen havde lavet, og som var en nøjagtig kopi af den, de tog afsked

med hinanden i. Men de så aldrig hinanden mere.

Buddkørselen gav så mange penge, at Kimbal fik set den fede dame overskåret, og da det ikke var så farligt at se, for hun lå i en kasse, gik han hen til Gulla's hus og inviterede hende på en omgang »oversavet dame«. Senere fulgte først Kimbal Gulla hjem, og senere fulgte hun ham hjem, og i halvmørket fortalte han hende, hvad han havde udrettet den dag. Han sagde, at hun aldrig måtte sige det til nogen i hele verden. Og det kunne hun let love, Gulla med morgenfruehåret, for inderst inde havde hun følt som Kimbal, at der var noget lumpent ved at hjælpe til med at fange en mand, der være smugler så meget han ville, så dog havde hjulpet hendes flok en gang, hvor de var i nød.

Så derfor havde de to alle dage en hemmelighed sammen, og det var kun Gulla, der fik lov at se de mærkelige ting og breve, han fik ude fra verden, beviserne på hans venskab med sørøverkaptajnen!

JAMBOREE-MINDER

De engelske spejdere har udsendt en nydelig bog: **Picture Log of the Jubilee Jamboree** — Indaba — Moot. Igennem et væld af gode billeder med korte tekster på engelsk og fransk genoplever man hele jamboreen. For enhver jamboreedeltager vil bogen være mere end et kært minde.

Depotet har den. Prisen er kr. 12.00.

Thor Heyerdahl: Aku — Aku.

Kr. 24,75 hft. — Gyldendal.

Det er samme forfatter, som har skrevet om den spændende Kon-Tiki-færd. Han er på denne færd igen i Stillehavet, hvor han udforsker Paskøen. Og det er blevet til

en rejsebog af allerhøjeste klasse med en hel del fine farvefotografier.

På Paskøen findes nogle gædefulde store statuer, som i århundreder har sat videnskabsmænd grå hår i hovedet. Thor Heyerdahl udruster et skib i Oslo, og sammen med nogle videnskabsmænd tager han til Paskøen for at udforske øens hemmelighed. Det bliver ikke nogen kedelig tur. Bl. a. besøger Heyerdahl som den første europæer nogle hemmelige huler, et besøg der nær havde kostet ham livet.

Bogen vil bl. a. være en fortrinlig konfirmationsgave — og Depotet har den. Og det har også Kon-Tiki-ekspeditionen, som nu er kommet i 10. oplag, til kr. 9.75.

Elmar Drastrup: Drama i Dødemandsbugten.

Kr. 6.50 kart. — Aschehoug.

Aschehous forlag har påbegyndt en serie drengbøger, skrevet af kendte danske forfattere. Der foreligger tre bøger, som hermed anbefales til drenge i alderen 14—16 år.

I »Drama i Dødemandsbugten« følger vi to fangstmænds både fare-

fulde og spændende slæderejse over 400 km fra Nordøst-Grønland til Eskimonæs, en rejse der kræver mandfolk af sine udøvere.

Hilmar Wulff: I kamp for frihed.

Kr. 6.50 kart. — Aschehoug.

Bogen behandler besættelsestiden i Danmark, idet forfatteren følger en dreng, Per, indtil befrielsesdagen. Da Per er af den rette støbning, er det ikke småting, han når at opleve sammen med andre unge, der aktivt tog del i kampen for at genvinde Danmarks frihed. Bogen er meget spændende.

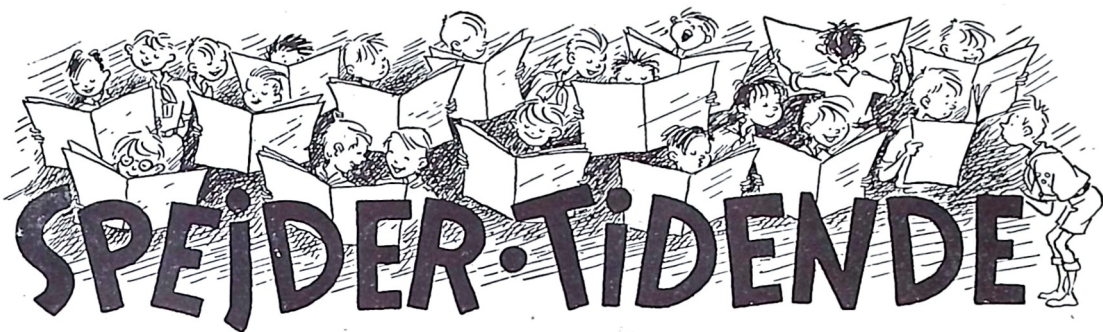
Sigfred Pedersen: Solgudens ø.

Kr. 6.50 kart. — Aschehoug.

Handlingen i denne bog er henlagt til Danmarks bronzealder, hvor en flok børn bliver tvunget til at danne deres eget lille samfund på en ø, fordi de fordrives fra deres tidligere boplad af nogle krigeriske »skovhøge«.

Senere bliver børnene overfaldet af »skovhøgene«, og det ser meget sort ud for dem. Hvordan de bliver reddet, vil jeg overlade til bogen at fortælle om.

Sk.

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Skjern trop

er »still going strong«. Sidste sommer optrådte troppens spejdere som indianere i et veritabelt overfald på »nybyggerne«, som var de to københavnertrøppe Solbjerg og Skt. John. Overfaldet var naturligvis bestilt, men gav anledning til megen spænding for begge parter.

Skjern trop har to gange vundet vandrepræmien i Dalgas kolonnens turnering. Det er guden Topungato, som efter sigende skaffer troppen godt vejr på dens ture. Så troppen håber på at vinde den tredje gang, så er den vundet til ejendom — og dermed skulle fint vejr være sikret troppen i tiden fremover!

Skansetroppen

havde igen i sit julenummer en forsideartikel af den præst, troppen hørte prædike ved sommerlejrens gudstjeneste. Det er en god tradition. Det var denne gang pastor Herluf Aagaard, Them.

Randersspejderne har gode venner.

Kolonnen i Randers har en vennekreds, som tæller knapt 500 medlemmer blandt forældre og forhen-værende spejdere. De har gennem 10 år samlet godt 18.000 kr. i et fond, endvidere har de gennem årene støttet kolonnen med mindre beløb.

En idé, som burde følges op i landets øvrige spejderbyer!

I en sputniktid. Næste patrulje, der skal oprettes i troppen, bliver vel en rumpatrulje. Vi mangler bare et rum til den!

(Bytropsens tropsblad.)

5. Østerbros

marchorkester er en realitet. Om dette læser man i tropsbladet Totem:

Trut-Trut-Trut og Bummelumme.

Stakkels mennesker der bor i nærheden af Lyngbyvej, de får endnu en kort tid spoleret deres fredag aften med et frygteligt spektakel. Men formentlig varer det ikke ret længe, før alle beboerne vil nyde det, grundene vil stige, og det bliver det helt »dyre« at bo derude.

Brønshøj divisionen

har sammen med de blå pigespejderes Brønshøj division holdt forældremøde. Mødet fandt sted i Husum Bio, hvor Annesofie Hermann, redaktøren af de blå pigespejderes blad, talte, og endvidere blev »Politikens« jamboreefilm vist.

3. Østerbro trop

ligger ikke på den lade side, hvad gamle aviser angår. De har nu samlet 2 tons.

KORPSRÅDSMØDE

afholdes hvert andet år, og da korpsets øverste myndighed, så er det noget meget fint noget. Der deltager rådets 500 medlemmer, som bl. a. udgøres af korpsets bestyrelse, korpsets ledelsen, alle divisionschefer og divisionsrådsformænd samt repræsentanter for førerne og tropsrådene hele landet over.

Søndag den 16. marts finder korpsets rådsmøde sted i Århus, så den dag bliver der rigtig spejder-snak i Århus.

BALBORETTE

har Axelstad divisionen kaldt et spejderbal, som afholdtes for alle spejdere på Amager, både blå, grønne og gule, piger og drenge. Aftenen bød også på optræden, fællessang, lege og muntre overraskelser.

Kr. 4.127,00

har »Richard Løvehjerte« stående

En lejrplads under
fremmede
himmelstrøg.
Det er fra Libanon.

på troppens byggefondskonto, og der arbejdes stadig på at få skaffet flere penge til det store mål: Eget hus.

Når huset skal bygges, stiller Kastrup kommune en grund til rådighed. Forhåbentlig er den tid nær.

Langesø trop

har afholdt sit årlige Wasa-Wasa løb, hvori 9. Odense trop også deltog.

Der skete det lille uheld under løbet, at svævebanens tov sprang, så at en af deltagerne faldt i den »rivende Indusflod«. Udover at han blev drivende våd, skete der intet. Langesøspejderne serverede te og basser efter løbet.

1. Kjellerup trop

skal til sommer med i en international jamboree i Sverige. Det er troppen Johanneberg i Göteborg, der står for invitationen, og det er meningen, at der skal komme spejdere fra England, Tyskland, Norge og Finland.

Johanneberg troppen er den svenske trop, som 1. Kjellerup gæstede under landslejren ved Stockholm i 1950, og den har siden deltaget i en lejr ved Hald sø sammen med 1. Kjellerup.

Nyt tropshus i Hobro.

I forårsmånederne får spejderne i Hobro travlt. De skal bygge nyt tropshus. Planerne er i det store og hele i orden, grunden er sikret, og finansieringen er også i orden.

Det er Hobro kommune, som har

givet en grund ved »Granerne« på betingelse af, at byggeriet begynder i år. Endvidere har flere håndværksmestre givet tilsagn om dels gratis arbejde og dels moderation i prisen for leverancerne. Sådan skal det være!

Dertil kommer, at adskillige spejderforældre har tilbudt deres arbejdskraft — og det har spejderne naturligvis også. Så vi glæder os til her i »Magasinet« at høre om det færdige byggeri.

NYTÅRSPARADER

har været holdt mange steder landet over. I langt de fleste tilfælde har det i provinsbyerne været som fællesarrangementer med de andre spejderkorps, ligesom F.D.F. og D.U.I. også i mange tilfælde har været med.

Det har bl. a. i Roskilde, hvor nytårstalen blev holdt af rektor Tolderlund-Hansen, givet rektoren anledning til at fortælle om sin egen spejdertid og den jalousi, der dengang herskede mellem de forskellige spejderkorps. Det glædede ham derfor at se spejdere fra alle korps samlede til fælles nytårsparade. Det ville ikke kunnet lade sig gøre i rektorens ungdom.

Rektor Tolderlund-Hansen sluttede nytårstalen med at tale om den indflydelse, ungdomskorpserne burde have på sameksistensen i verden i dag.

— Vi her i Roskilde, sagde rektoren, har jo ikke megen indflydelse på storpolitikken, men vi skal vide, at vi kan hjælpe til i det små. Nytårsparaden her er et lille lokalt eksempel på, hvordan det burde være i det store i dag. I ungdomskorpserne — i fællesskab med andre — skal man lære sameksistensens betydning.

Vedels Egne

vil på vandretur til sommer, og de har valgt en spændende rute, nemlig hærvejen mellem Slesvig og Holsten. Vi minder i den anledning troppen om vor boganmeldelse af Robert Fisker: Eventyr på hærvejen, som fandtes i sidste nr. af »Magasinet«.

VACCINATION

Hvordan gik det egentlig, blev det til noget med vaccinationen imod stivkrampe?

Jamboree-deltagere

Mange jamboreedeltagere har forspurgst korpset, om man måtte bære sit tropsnavnebånd for sin jamboree-trop. Det må man. Det skal blot være på venstre ærme lige under skuldersømmen. Altså samme sted som deltagerne på de primitive kursus bærer deres tropsnavnebånd.

En morsom fejllæsning.

I en konkurrence i 9. Odense trop om »Det gyldne sværd« lød en af opgaverne på at finde en gård, hvor der fandtes en kane. Der skulle tegnes en skitse af denne.

En af patruljerne kom hjem og afleverede en tegning af gårdmandens kone. De havde læst fejl!

1. Viby trop

har for tiden patruljekonkurrence. En af de bundne opgaver går ud på, at hver spejder fremstiller »et eller andet« til opbevaring af »Spejdernes Magasin«, årgang 1958. Der tilføjes, at det kan være en kasette, bind eller egen idé. Vi finder tanken god og håber på mange fikse »opbevaringsmuligheder«, som vi gerne — om de er egnede — vil lade gå videre ved at fortælle om dem her i »Magasinet«.

3. Charlottenlund trop

har, inspireret af de indfødte australieres årvågenhed og snarrådighed når det gjaldt deres vigtigste jagtvåben — boomerang'en — ladet fremstillingen af en 8 cm lang boomerang til at bære i bæltet indgå i forårspatruljefejden.

Skovmænd

Vi har også morgengymnastik på primitivt!

Det er sjovt!

Bellahøj-trop

har besluttet sig til en rigtig »mandetur« til Norge kommende sommer.

Af den grund er troppens patruljekonkurrence lagt an med en afslutning under sommerlejren i Norge, og det er det geofysiske år, der inspirerer, hvilket ses af den første meddelelse, der er tilgæet patruljerne. Den fortæller:

Der er i Norge opfanget mærkelige signaler, som man ikke rigtig kan tyde, og man har fundet underlige meteoragtige sten, som man regner med stammer fra en anden klode. En del tyder på, at man kan vente en invasion af mærkelige himmelvæsener og at denne invasion vil ske i Skandinaviens fjerde — antagelig i Norge, der vil være særlig velegnet. Der går endvidere »rygter« om, at den grufulde sne-mand kan have forbindelse med fjernævnte.

Man må sætte alt ind på at kunne modtage disse væsener, og først og fremmest få undersøgt om de er fjendtlige eller venlige. Lederen af den danske komite for det geofysiske år har — på grund af de store fortjenester troppen indlagde sig i forbindelse med KON-TIKI — bedt troppen om at ruste sig særligt for at kunne hjælpe med, når ordren lyder.

BEANIE OG SVINETYVENE

(fortsat fra side 44).

gen til at gå med mig. Jeg vidste, at du aldrig ville gøre det, hvis du vidste, at det kun var et ganske almindeligt bogkort. Desuden —».

Nå, hvis der er noget, Beanie er dygtigere til, end at gå ind i kakus, så er det at forklare. Den Beanie kan sandelig snakke. Da han var færdig, var vi atter »gamle kammerater« igen.

Det afsluttede faktisk det hele, med undtagelse af de 50 dollars vi fik som belønning. Dette viser, at der stadig er guld i de hemmelige bjerge, hvis du ikke har noget imod at blive slået halvt ihjel for at få det. Lige nu har jeg kun et eneste problem. Beanie har en ny bog. Titlen på den? »Jeg fanger dem levende«. Det er om den mand, der indfanger løver til Zoologiske haver!

DUE DAVNE TIL

ZÆRES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

Sdr. Omme trop
PF Kai Larsen
Srl. Jørgens trop - Svendb.
Palle Røssel
Mogens Hellemose Petersen
Carl Age Jensen
Klintekongens trop
SM Jørgen Møller
Christensen
SM Henning Jensen
4. Odense trop
SM Jens Heinrichson
1. Akirkeby trop
PF Henning Ibsen
2. Nyboder trop
PF Preben Nielsen

A VANDRINGER

100 km
Svend Gjølges trop
PF Kurt Rønholdt Jensen
PA Tom Westergaard
4. Odense trop
SM Jens Heinrichson
1. Valby trop
PA Rene Larsen
75 km
1. Kolding trop
Hans Jørgen Andersen
Preben Petersen
Srl. Jørgens trop - Svendb.
Carl Age Jensen
Ebbe Nielsen
60 km
2. Kong Volmer Sötrop
PF Poul Bjørn Sørensen
PF Erik Markussen

Birkebeinerne
Lars Starck
Peter Mikkelsen
5. By
PF Gert Egeberg
1. Akirkeby trop
PF Kjeld Pedersen
PA Ib Madsen
Ib Pedersen
Jørn Appel
Cort Adeler - Svinninge
Knud Christensen
Raimond Bang
Erik Larsen
Arne Willy Nielsen
Erik Lassen
Hans Henrik Pedersen
1. Valby trop
Poul Jensen
Bendt Bilsgaard
1. Kolding trop
Hans Jørgen Andersen
Mogens Pedersen
Preben Petersen
Ole Knudsen

N VÆBLDERE

Frie Fugle trop
PF Henning Petersen
Bellahøj trop
PA Stig Rasmussen
Birkebeinerne
Lars Starck
Peter Mikkelsen
2. Osterbro trop
PF Søren Bech
2. Nyboder trop
PF Preben Nielsen
Laksetroppen
PF Tøger Amby
7. Sundby trop
PF Kenneth Cleveland-Nielsen

PA Bent Vestermark
1. Akirkeby trop
PF Henning Ibsen
PF Jens Jørgen Espersen
PF Kjeld Pedersen
4. Odense trop
SM Niels Bramming
1. Assens trop
PF Jørgen Wadovsky
PF Henning Hansen
PF Søren Hansen
Holger Danske trop
PF Knud Erik Gleie
SM Jørgen Raffenberg
SM Jens Haugsted Larsen
5. By
Louis Grøngaard
Srl. Jørgens trop - Svendb.
Mogens Hellemose Petersen
Carl Age Jensen
Bjarne Hoier
Sdr. Omme trop
PF Robert Bindsbøl
PF Kai Larsen
PA Ole Jessen Klíxbüll
SM Svend Petersen
2. Odense trop
PF John Jensen
1. Valby trop
PF Steen Bruzelius
1. Rønne trop
Henrik Lind (Drengår)

N RIDDERE

2. Nyboder trop
SM Holger Andersen
Klintekongens trop
SM Henning Jensen
1. Assens trop
SM Erik Bohn-Jespersen
1. Rønne trop
PF Mogens Sommer
(Ørneklø)

1. Assens trop

har sammen med blå pigespejdere afholdt en meget vellykket spejderfest, som fra først til sidst var præget af frisk spejderhumør og ægte gå-på-mod hos de mange medvirkende.

Festen indledtes med en velkomst af skoleinspektør Poul Hansen, som udtrykte håbet om, at de to spejdertrupper måtte bestå i Assens langt ud i fremtiden. Med den store succes i mente, som de to tropper fik, så er der vist ingen fare for stop i spejderarbejdet i Assens.

2. Odense trop

har i vinter foretaget en brøddind-samling blandt troppens spejdere, og hver søndag har patruljerne på skift bragt det indsamlede brød ud til de steder, hvor fuglene i stort tal holder til.

Vi véd, at der er mange andre steder, hvor man også har foreta-

get indsamlinger af brød i den strenge vintertid. Det er også en værdig opgave for spejdere at hjælpe dyrene. —

Susans Sønner.

Det er skovmændene i 1. Næstved trop, der går under dette navn. De må have gjort sig gode venner med en skovfoged, for de skal ud en dag for at lære at fælde træer i skoven og samtidig prøve nying-ild. Det lyder spændende.

har for nogle dage siden set spejdere med B.-P. mærket. Det har da bestemt ikke været fra en levende patrulje.

VERDENS-JAMBOREE-HOLDDET 1955 valgte KIT-KAT-UDSTYRET

Det danske hold, der i 1955 deltog i verdensjamboreen i Canada, blev ekviperet med KIT-KAT-udstyr fra inderst til yderst + et sæt reparationsgrejer, som der aldrig blev brug for.

Lejrbladet »JAMBOREE JOURNAL« skrev den 24. august 1955 (på engelsk): »Man bør, af almindelig spejderinteresse, aflægge det danske hold et besøg for at betragte dets enestående smukke lejrudstyr. Ikke alene dets telte, men hver eneste spejders personlige udstyr er ens for hele holdet, både pakmidler, regntøj og kostudstyr.«

SPECIELT KIT-KAT TILBUD i skuldertasker

størr. 23 × 28 × 6 cm **11.85**

størr. 23 × 28 × 8 cm
konisk **13.85**

Skulder- taske

med løst
kortetui

15.85

Alt KIT-KAT udstyr er

- * garanteret vandtæt
- * farveægte
- * af army-webbing
- * vævet i spec. bredde
- * impr. mod fugtighed
- * alle spænder af messing

DER 3 års ER

GARANTI PÅ KIT-KAT UDSTYR

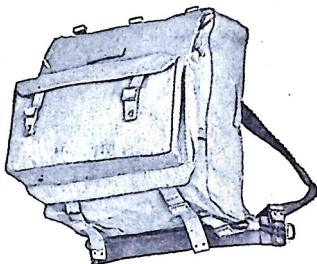

— derfor er det en virkelig besparelse, at købe dette, som er rigtigt i sin udformning, nyttigt i brug og praktisk talt uopslideligt — og så er det ikke dyrt.

KIT-KAT-RANSEL

Det er spejder-ranslens princip, som er udført i webbing. — Den har mange fordele og raffinementer, f. eks. strop- per til fastgørelse af paksæk. 73.00

KIT-KAT-ransel
for førere 79.00

KIT-KAT-PAKSÆK

kan anvendes som skuldertaske, rygsæk, cykel-taske og som håndtaske. På Kit-Kat paksæk kan påspændes sovepose, regnslag og kogekar. Paksækken kan endvidere påspændes ranslens meis .. 29.50

Ovenstående KIT-KAT modeller
er godkendt af korpset.

KIT-KAT-CYKELTASKER

blev meget populære, da de kom frem. De er meget rummelige, men fylder kun lidt, når de er tomme.

Pr. par **29.50**

KIT-KAT-RYGSÆK

Alm. firkantet 1-rums lejrrygsæk af samme kvalitet webbing. Kan anvendes som cykeltaske og påspændes universal meis 33.50

Det Danske Spejderkorps Depot

NØRRE FARIMAGSGADE 39, København K, telf. Palæ 4526

Odense: Klostervej 19, telf. 12.418

Aalborg: Kong Hansgade 1, telf. 2 83 70

Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger.

Spejdernes Magasin
Red.: Kommunelærer
J. B. Skotte Hansen
Tobaksvæjen 33, Søborg

Spejdersport
Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor:
Frydendalsvej 32, København
Telefon VE 3686
Kontortid: 8-16, lørdag 8-12

Bege blades ekspedition:
Korpskontoret